

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Prenumerata kwartalna wynosi 2,50 zł. ☉ ☉ Wiersz dwulamowy kosztuje 1,— zł. ☉ ☉ Cena poszczególnych numerów wynosi 50 groszy.

Treść działu urzędowego:

435. Sprostowanie obwieszczenia w sprawie zamknięcia jeziora Łopienno, w pow. gnieźnieńskim. — 436. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego dotyczące się uczenia i egzaminowania ogładczy mięsa na obszarze Województwa Poznańskiego. — 437. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego o obowiązku badania świń przy załadunku na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na obszarach niektórych powiatów Województwa Poznańskiego. — 438. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego dotyczące się zwalczania zarazy pryszczycy na obszarze Województwa Poznańskiego. — 439. Zarządzenie ograniczające licencję na przemysł okrzęny w Barcinie. — 440. Obwieszczenie dotyczące

parcelacji majątku państwowego Zmysłowo, pow. kościańskiego.

Treść działu nieurzędowego:

441. Statut Spółki Drenarskiej Pijanowice w Pijanowicach, pow. gostyński. — 442. Przetarg publiczny Państwowej Inspekcji Budowlanej w Poznaniu. — 443. Uchwała Sejmiku Powiatowego w Śmiglu w przedmiocie opłat od patentów akcyzowych. — 444. Postępowanie odszkodowawcze z tytułu wywłaszczenia nieruchomości. — 445—447. Zagubione dokumenty. — 1896. Licytacje. — 1897—1900. Wywołania publiczne i zapozwy. — 1901. Sprawy spółek i rejestr handlowy. — 1902—1905. Zapisy w rejestrze majątkowym. — 1906—1907. Różne sprawy sądowe.

DZIAŁ URZĘDOWY

Sprawy rzeczowe.

435.

Sprostowanie obwieszczenia w sprawie zamknięcia jeziora Łopienno, w pow. gnieźnieńskim.

W wierszu drugim obwieszczenia w sprawie zamknięcia jeziora Łopienno, ogłoszonego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim nr. 35, poz. 399 winno stać „z Świnia” zamiast „z Winiar”.

Poznań, dnia 12 września 1928 r.

L. dz. 26710/28. I. Wojewoda Poznański.

436.

Rozporządzenie dotyczące się uczenia i egzaminowania ogładczy mięsa na obszarze Województwa Poznańskiego.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r. o sposobie uczenia i egzaminowania ogładczy oraz ich zakresie działania (Dz. U. Rz. P. nr. 62, poz. 575) zarządzam co następuje:

§ 1.

Do odbywania kursów, celem udzielania nauki dla kandydatów na ogładczy wyznaczam na obszarze Województwa Poznańskiego rzeźnie miejskie w a) Bydgoszczy,

b) Gnieźnie,

c) Lesznie,

d) Poznaniu.

Kierownikami kursów mianuję:

a) dla rzeźni miejskiej w Bydgoszczy lekarza wet. p. Antoniego Kwiatkowskiego,

b) dla rzeźni miejskiej w Gnieźnie, lekarza wet. p. Fryderyka Jaroszewskiego,

c) dla rzeźni miejskiej w Lesznie lekarza wet. p. Franciszka Lohnera,

d) dla rzeźni miejskiej w Poznaniu lekarza wet. p. Józefa Porzyckiego.

§ 3.

1) Za prowadzenie nauki podczas 6-cio tygodniowego kursu badania zwierząt rzeźnych i mięsa łącznie z badaniem co do włośni ustanawiam opłatę w wysokości 60 zł;

2) za dwutygodniowy kurs nauczania wyłącznie badania mięsa pod względem włoś-

śni opłatę w wysokości 20 zł, płatnych ze strony każdego uczestnika kursu.

§ 4.

Każdorazowe rozpoczęcie kursu pada, w odpowiedni sposób, dotyczący kierownik na 6 tygodni naprzód do wiadomości publicznej, przesyłając równocześnie odpis tut. Urzędowi Wojewódzkiemu.

§ 5.

a) opłata za egzamin przed komisją egzaminacyjną wynosi:

- 1) dla kandydata na ogładcza do badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz ogładcza co do włośni 20 zł
- 2) dla kandydata na ogładcza do badania zwierząt rzeźnych i mięsa 16 „
- 3) dla kandydata na ogładcza co do włośni 7 „

b) opłata za egzamin powtarzający się co trzy lata przed powiatowym lekarzem weterynaryjnym wynosi:

- 1) na ogładcza do badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz ogładcza co do włośni 5 zł
- 2) na ogładcza do badania zwierząt rzeźnych i mięsa 4 „
- 3) na ogładcza co do włośni 2 „

§ 6.

Opłatę za egzamin kandydaci wpłacają przed rozpoczęciem egzaminu wprost przewodniczącemu komisji (§ 5a) względnie powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu (§ 5 b).

§ 7.

Na obszarze Województwa Poznańskiego ustanawia się następujące komisje egzaminacyjne, z siedzibą:

1) w Poznaniu:

Przewodniczący: inspektor weterynaryjny Województwa Poznańskiego. Zastępca: referendarz oddziału weterynaryjnego Województwa Poznańskiego. Członkowie: p. Dr. Piotr Lech, lekarz wet. rzeźni miejskiej w Poznaniu. Zastępca: p. Józef Porzycki, lekarz wet. rzeźni miejskiej w Poznaniu;

2) w Bydgoszczy:

Przewodniczący: inspektor weterynaryjny Województwa Poznańskiego. Zastępca: referendarz oddziału weteryn. Województwa Poznańskiego. Członkowie: pan Antoni Kwiatkowski, dyrektor rzeźni miejskiej w Bydgoszczy. Zastępca: p. Józef Bigo, lekarz wet. rzeźni miejskiej w Bydgoszczy.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim, a tem samem tracą moc obowiązującą wszystkie rozporządzenia wydane w tym samym przedmiocie.

W związku z powyższem podaję równocześnie do wiadomości niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r. o sposobie uczenia i egzaminowania ogładczy (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 575).

§ 4.

Na kurs mogą być dopuszczone osoby obojga płci, w wieku od lat 20 do 50, posiadające obywatelstwo polskie i władające językiem polskim w mowie i piśmie.

Na kurs nie mogą być przyjmowani misiarze, handlarze zwierzętami lub mięsem, osoby zatrudnione w przedsiębiorstwach ubezpieczeń zwierząt, w przemyśle rakarskim, jak również osoby, które, nie posiadając dyplomu lekarza weterynaryjnego, trudnią się zawodem leczeniem zwierząt.

Podanie o dopuszczenie na kurs należy wniesić do kierownika kursu z dołączeniem świadectwa urodzenia, świadectwa moralności, świadectwa zdrowia oraz własnoręcznie napisanego życiorysu.

§ 5.

Uczenie ogładczy do badania zwierząt rzeźnych i mięsa łącznie z badaniem co do włośni winno obejmować następujące przedmioty:

1) budowa i czynności ciała zwierzęcego, układ i rozmieszczenie narządów wewnętrznych ze szczególnem uwzględnieniem krążenia krwi, rozmieszczania gruczołów chłonnych oraz struktury mięśni,

2) znamiona zdrowia u zwierząt żywych,

3) normalny wygląd i właściwości poszczególnych narządów i części ciała zwierzęcego po uboju,

4) sposoby uboju zwierząt ze szczególnem uwzględnieniem ogłuszania przed ubojem oraz prawidłowego zdejmowania skór,

5) oznaczanie zwierząt według wieku, płci, maści i szczególnych odznak,

6) choroby i wady, mające znaczenie dla badania zwierząt rzeźnych i oceny mięsa, ze szczególnem uwzględnieniem chorób zaraźliwych i pasożytniczych,

7) sposoby oczyszczania i odkażania miejsc postoju i uboju zwierząt, dotkniętych chorobami zaraźliwymi, jak również narzędzi i przedmiotów, użytych przy uboju i badaniu,

8) budowa mikroskopu i trychinoskopu, jego działanie i obchodzenie się z nim,

9) sposób badania mięsa co do włośni ze szczególnem uwzględnieniem,

a) wyglądu, rozwoju i umiejscowiania się włośni, jak również zmian, spowodowanych w mięśniach przez włośnię,

b) objawów włośnicy u zwierząt i ludzi,

c) pobierania prób do badania co do włośni i sporządzania preparatów,

d) rozpoznawania pasożytów, mających podobieństwo do włośni, jak również zanieczyszczeń badanych preparatów (złogów wapiennych, kryształów itp.).

10) przepisy, dotyczące badania zwierząt rzeźnych i mięsa, w szczególności co do zakresu działania oglądaczy, przepisy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, mające zastosowanie przy uboju zwierząt, w szczególności co do zgłaszania zaraźliwych chorób, zakazu uboju zwierząt dotkniętych pewnymi chorobami i o nie podejrzanych, jak również przepisy o nieszkodliwym usuwaniu mięsa i części zwierząt, niezdatnych do spożycia.

§ 6.

Uczenie na kursach, urządzanych wyłącznie dla oglądaczy do badania mięsa pod względem włośni, winno obejmować:

1) w najogólniejszych zarysach przedmioty, objęte punktem 1 § 5 ze szczególnem uwzględnieniem struktury mięśni i pkt. 3 i 7 § 5,

2) przedmioty, objęte punktami 8 i 9 § 5,

3) przepisy, dotyczące badania zwierząt rzeźnych i mięsa, mające zastosowanie przy badaniu mięsa pod względem włośni.

§ 7.

Osobom, które ukończyły kurs, kierownik wydaje zaświadczenie o odbyciu kursu z podaniem dnia rozpoczęcia i ukończenia kursu i zwraca im wszystkie dokumenty, dołączone przy zgłoszeniu się na kurs.

§ 9.

Podanie o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić do Wojewody za pośrednictwem właściwych władz miejsca zamieszkania kandydata. Władze te, nadając należyty bieg złożonemu podaniu, winny równocześnie wypowiedzieć się, czy nie zachodzą okoliczności wskazujące, że kandydat nie nadaje się na oglądacza.

Do podania kandydat winien dołączyć do wody przepisane w § 4 i zaświadczenie o odbytych kursach.

§ 10.

O dopuszczeniu do egzaminu rozstrzyga przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

Osobom niedopuszczonym do egzaminu służy prawo odwołania się do Wojewody, którego orzeczenie jest ostateczne.

§ 11.

Przewodniczący komisji wyznacza do odbycia egzaminu dzień i rzeźnię, zawiadamiając o tem członków komisji — względnie ich zastępców — oraz kandydatów, dopuszczonych do egzaminu.

§ 12.

Egzamin oglądaczy do badania zwierząt rzeźnych i mięsa dzieli się na część praktyczną i teoretyczną:

a) w części praktycznej kandydat winien:

1) we wskazanym czasie opisać i zbadać zwierzę przed ubojem i stwierdzić, czy i jaką chorobą zwierzę jest dotknięte — względnie o nią podejrzane — oraz rozstrzygnąć, czy oglądacza w danym wypadku winien zezwolić czy też nie zezwolić na ubój zwierzęcia lub czy należy uboju zakazać,

2) przeprowadzić po uboju badanie całego zwierzęcia lub poszczególnych jego części i na zasadzie tego badania orzec, czy ocena mięsa wchodzi w zakres działania oglądacza i jaką należy w tym wypadku dać ocenę lub też — czy należy ocenę przekazać wyznaczonemu lekarzowi weterynaryjnemu,

3) odróżniać zwierzęta po uboju według ich gatunku i płci, jak również odróżniać oddzielne narządy pod względem ich pochodzenia od poszczególnych gatunków zwierząt,

4) objaśnić budowę i działalność mikroskopu i trychinoskopu, pobrać ze świń po uboju przepisane próby i sporządzić z nich preparaty do badania co do włośni, zbadać mięso świeże i wędzone, zawierające włośnię, i objaśnić mikroskopowy preparat pod względem struktury mięśni, tworów podobnych do włośni i zwykłych zanieczyszczeń preparatów,

5) wykazać znajomość praktycznego stosowania przepisów dotyczących załatwiania spraw, wymienionych w punktach 1, 2 i 4 niniejszego ustępu,

b) w części teoretycznej kandydat winien wykazać dostateczną znajomość przedmiotów, wyszczególnionych w § 5, a w szczególności przepisów, dotyczących badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 13.

Egzamin oglądaczy do badania mięsa pod względem włośni dzieli się również na część praktyczną i teoretyczną.

Kandydat winien wykazać:

- a) w części praktycznej znajomość i wprawę w przedmiotach, wymienionych w punkcie 4 § 12,
- b) w części teoretycznej znajomość przedmiotów, wymienionych w punktach 8 i 9 § 5, a w najogólniejszych zarysach również przedmiotów, wymienionych w punktach 1, 3 i 7 § 5 oraz przepisów o badaniu mięsa co do włośni i o zgłaszaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 16.

Kandydat, który nie złożył egzaminu, może zgłosić się do powtórnego egzaminu tylko przed tą samą komisją, nie wcześniej jednak, niż po upływie sześciu tygodni i nie później niż po upływie trzech miesięcy, od poddania się pierwszemu egzaminowi.

Przewodniczący komisji w wyjątkowych wypadkach może przedłużyć termin trzymiesięczny, ustalony w poprzednim ustępie.

§ 17.

Kandydat, który złożył egzamin, otrzymuje świadectwo uzdolnienia.

Świadectwo uzdolnienia jest ważne na obszarze całego Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego, w którym zależy to od uchwały Sejmu Śląskiego.

Poznań, dnia 12 września 1928 r.

L. dz. 22211/28 I. Wojewoda: w z. (—) Ołpiński.

437.

Rozporządzenie o obowiązku badania świń przy załadunku na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na obszarze niektórych powiatów Województwa Poznańskiego.

Na podstawie art. 108 ust. 1 pkt. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. nr. 11, poz. 86) oraz art. 17 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. R. P. nr. 77, poz. 673) i stosownie do § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 42, poz. 408) zarządza się co następuje:

§ 1.

Świnie przy załadunku na stacjach kolejowych oraz przystaniach wodnych, położonych na obszarze całego powiatu: 1) Bydgoszcz (miasto i powiat), 2) Chodzież, 3) Czarnków, 4) Gniezno (miasto i powiat), 5) Inowrocław (miasto i powiat), 6) Kościan, 7) Koźmin, 8) Leszno, 9) Międzybóże, 10) Mogilno, 11) Oborniki,

12) Poznań (miasto i powiat), 13) Śrem, 14) Środa, 15) Strzelno, 16) Szamotuły, 17) Wągrowiec, 18) Września i 19) Wyrzysk, podlegają badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 2.

O wyniku badania powiatowy lekarz weterynaryjny winien wystawić świadectwo zdrowia według wzoru poniżej zamieszczonego na każdy wagon lub oddział statku osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadunku, numer wagonu lub oddziału statku oraz liczbę dziennika badania. Co do opisu zwierząt powiatowy lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia, które to świadectwa winien również podpisać.

§ 3.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis i odcisk pieczęci urzędowej powiatowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwa zdrowia, przeznaczone do obrotu krajowego, nie mogą służyć do przesyłek zwierząt, przeznaczonych do wywozu za granicę Państwa.

§ 4.

Posiadacz zwierząt winien o zamierzonym załadunku zwierząt zawiadomić właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed załadunkiem.

§ 5.

Koszty badania, które należy obliczać według taryfy opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 42, poz. 409), ponoszą osoby interesowane (strona), uiszczając je bezpośrednio do rąk powiatowego lekarza weterynaryjnego za pokwitowaniem według niżej zamieszczonego wzoru.

§ 6.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. VIII. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 77, poz. 673).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Poznań, dnia 12 września 1928 r.

L. dz. 26916/28 I.

Wojewoda:

w z. (—) Chorzewski.

Liczba bieżąca

**Obrót zwierzętami
w kraju.**

Urzędowe świadectwo zdrowia.

1. Nr. wagonu (oddziału statku)
2. Stacja nadawcza
3. Stacja przeznaczenia
4. Inne uwagi
- Kwit (odcinek 2) należy pisać przez kółko na odwrotnej stronie odcinka 1-go (grzbietowego).

Liczba bieżąca

Obrót zwierzętami w kraju.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

I. Za zbadanie:

	zł	gr
zwierząt jednokopytowych		
bydła rogatego		
cieląt		
świń		
owiec, kóz		
prosiąt		
jagniąt		
koźląt		
drobin		
razem		
II. Koszty:		
koszty podróży		
inne koszty (telefony i t. p.)		
razem		

Powyzszą kwotę otrzymałem

od

dnia 19 r.

(podpis)

Obrót zwierzętami w kraju.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

Liczba bieżąca

Województwo

Powiat

Stacja nadawcza

Nr. wagonu (oddziału statku)

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza

Ilość i gatunek zwierząt	Opis	Miejsce przeznaczenia	U w a g i
1	2	3	4

Zaświadczam niniejszem, iż w dniu dzisiejszym wyżej wymienione w załączonych świadectwach miejsca pochodzenia opisane zwierzęta — zbyłem przy załadunku — wyładowaniu — i uznałem indywidualnie za zdrowe — niepodlegające.

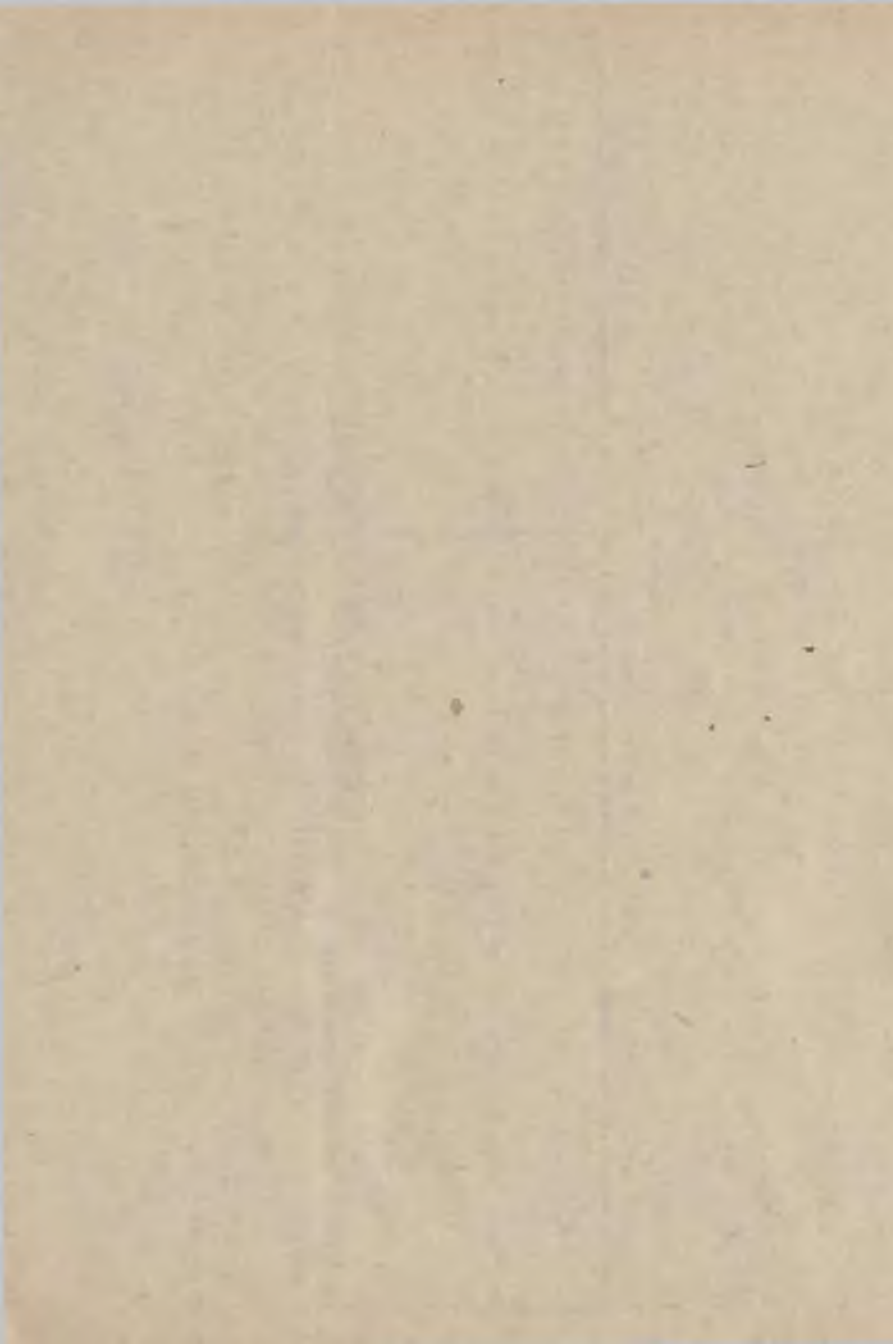
Wyżej wymienione zwierzęta — pochodzą z obszaru — miejscowości — zagrody — zapowietrzonych — zagrożonych — i za zezwoleniem Starosty — Wojewody mają być przewiezione bezpośrednio do rzeźni — w

plecąc

podpis:

powiatowy lekarz weterynaryjny

dnia 19

Liczba bieżąca

Obrót zwierzętami w kraju.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

I. Za zbadanie:	zł	gr
..... zwierząt jednoko- pytowych . . .		
..... bydła rогatego .		
..... cieląt		
..... świń		
..... owiec, kóz . . .		
..... prosiąt		
..... jagniąt		
..... koźląt		
..... drobiu		
razem		
II. Koszty:		
koszty podróży .		
inne koszty (tele- gramy i t. p.) .		
razem		

Powyższą kwotę otrzymałem

od

dnia 19..... r.

.....
(podpis)

438.

Rozporządzenie dotyczące się zwalczania zarazy pryszczycy na obszarze Województwa Poznańskiego.

Celem stłumienia zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych na zasadzie art. 26, 27, 41 i 42 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) oraz odnośnego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) zarządza się co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Oдноśnie do zagrody zapowietrzonej, to jest takiej zagrody, gdzie urzędowo stwierdzono zarazę pryszczycy, obowiązują szczegółowe przepisy, wydane przez władzę administracyjną I-ej instancji (Starostę powiatowego — Prezydenta miasta) na myśl przepisów §§ 141—152 wyżej wspomnianego rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

II. Okrąg zapowietrzony.

§ 2.

Do tego okręgu zapowietrzonego, utworzonego przez odnośnego Starostę (Prezydenta), zostaną wcielone zagrody sąsiadujące z zagrodą zapowietrzoną.

Pewne zaś części a nawet cała odnośna miejscowość zostanie wcielona do tego okręgu tylko w tych wypadkach, gdy miejscowe okoliczności tego wymagają.

§ 3.

Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach, należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pryszczycy — Okrąg zapowietrzony. Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) i przeprowadzanie zwierząt racicowych — zakazane”.

§ 4.

Drogi, prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego, winny być zamknięte dla przeprowadzenia zwierząt racicowych.

§ 5.

Wywożenie z okręgu zapowietrzonego, jak również załadowywanie zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w okręgu zapowietrzonym jest zakazane. O wydaniu zarządzeniu starosta winien natychmiast zawiadomić zawiadowców stacji kolejowych i kierowników przystani wodnych.

Na wyjątki w celu natychmiastowego uboju starosta może zezwolić pod warunkiem, że wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której zwierzęta mają być wywiezione, zostaną na 24 godziny przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za nie podejrzane o pryszczycę.

Wywóz winien się odbyć: do rzeźni (miejsc uboju) w miejscowościach sąsiednich — na wozach, a do rzeźni publicznej lub wywozowej dalszych miejscowości — koleją wzgl. statkiem.

Przewóz do rzeźni (miejsc uboju), stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbyć się na szczelnych wozach lub innych środkach przewozowych. Zatrzymywanie takiej przesyłki w drodze, jako też dopuszczenie do bezpośredniego lub pośredniego stykania się zwierząt z innymi zwierzętami racicowymi jest zakazane. W razie potrzeby Starosta może zarządzić konwojowanie takich przewozów.

Równocześnie z udzieleniem zezwolenia na wywóz koleją lub statkiem zwierząt racicowych Starosta winien powiadomić o tem zawiadowcę kolejowej stacji nadania — względnie kierownika przystani wodnej i zarząd rzeźni, a jeżeli zwierzęta mają być skierowane do innego powiatu, uzyskać przedtem zgodę właściwego Starosty oraz zawiadomić go (telefonicznie, telegraficznie) o udzieleniu zezwolenia celem zarządzenia odpowiednich środków ostrożności. Wagon przewozowe lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Zwierzęta z okręgu zapowietrzonego pryszczycą”. Do listu przewozowego należy dołączyć pozwolenie na przewóz.

Zwierzęta takie wolno wyładowywać tylko na stacjach, oznaczonych w zezwoleniu i w liście przewozowym. Przeładowanie lub skierowanie do innych stacji jest wzbronione.

Wozy, wagony i statki, którymi zwierzęta racicowe zostały przewiezione, jak również rampy, narzędzia i przedmioty, używane przy załadowaniu i wyładowaniu, tudzież osoby, zatrudnione przy przewozie, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów §§ 3, 5, 6, 9 i 13 załącznika Nr. 2 do wyżej wspomnianego rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

Na wywóz zaś zwierząt, podejrzanych o zarażenie się, do rzeźni publicznej lub wywozowej, znajdujących się na obszarze innego Województwa, może zezwolić Wojewoda.

§ 6.

Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego na cele użytkowe może w drodze wyjątku — zezwolić Wojewoda.

§ 7.

Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) w okręgu zapowietrzonym muszą być trzymane w oborze wzgl. chlewie; na wyjątki (pracę w polu lub wypuszczanie na pastwisko) zezwolić może Wojewoda.

§ 8.

Mleko wolno wywozić z okręgu zapowietrzonego dopiero po dostatecznym wyjałowieniu. Starosta może zezwolić na wywóz mleka niewyjałowionego do takich mleczarni, w których wyjałowienie mleka jest zapewnione.

Mleko należy uznać za dostatecznie wyjałowione:

- a) po nagrzaniu na ogniu aż do zagotowania,
- b) po nagrzaniu do 85° C. parą wodną,
- c) po nagrzaniu do 70° C. i utrzymaniu w tym stopniu nagrzania w przeciągu pół godz.

§ 9.

Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) zwierząt racicowych do okręgu zapowietrzonego, jakoteż przeprowadzanie (przepędzanie, przewożenie) takich zwierząt przez ten okrąg jest zakazane. Na wprowadzanie zwierząt racicowych rzeźnych może zezwolić Starosta pod warunkiem, że zwierzęta będą dostawione wprost do rzeźni (miejsca uboju) na wozach lub koleją.

Na wprowadzanie zwierząt hodowlanych i użytkowych w razie koniecznych potrzeb gospodarczych może zezwolić Wojewoda.

III. Okrąg zagrożony.

§ 10.

Dokoła okręgu zapowietrzonego ustanowi odnośny starosta ściśle określony okrąg zagrożony przyszczycą, kierując się przytem stopniem niebezpieczeństwa zarazy i miejscowymi potrzebami gospodarczymi.

§ 11.

Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego celem natychmiastowego uboju Starosta zezwoli, jeśli wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której pochodzą, zostały na dwa dni przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodjęrzane. Pozwolenie na wywóz starosta może wydać co do zwierząt przeznaczonych do natychmiastowego uboju w sąsiedniej lub pobliskiej miejscowości lub też na przewóz koleją lub statkiem do rzeźni publicznej lub wywozowej, połączonej torem kolejowym, a w braku połączenia kolejowego pod warunkiem, że zwierzęta zostaną przewiezione na szczelnych wozach.

Postępowanie przy wywozie jest podobne, jak przy wywozie zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego (§ 5).

§ 12.

Na wywóz zwierząt racicowych hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego zezwolić może Wojewoda.

§ 13.

W miejscowości zapowietrzonej, w okręgu zapowietrzonym i zagrożonym oraz w miejscowościach w promieniu około 15 kilometrów, określonych według stopnia niebezpieczeństwa zarazy i z uwzględnieniem potrzeb gospodarczych zakazuje się:

1. odbywania targów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem targów, urządzanych przy rzeźniach publicznych, które w takim razie aż do usunięcia niebezpieczeństwa poddać należy ograniczeniom, przewidzianym w § 5,

2. prowadzenia handlu domokrażnego zwierzętami racicowymi jak również handlu domokrażnego drobiem,

3. urządzania przetargów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem zwierząt, pozostających w zagrodzie co najmniej od trzech miesięcy,

4. urządzania pokazów publicznych zwierząt racicowych,

5. oddawania mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarni, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw, do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, jak również zużytkowania niedostatecznie niewyjałowionego mleka we własnym gospodarstwie, tudzież oddawania z mleczarni naczyni nieoczyszczonych i nieodkazywanych.

§ 14.

Koszty badania lekarsko-weterynaryjnego przewidzianego w przepisach (§§ 141—152) na wstępie wspomnianego rozporządzenia Ministra Rolnictwa, a dotyczących zagrody zapowietrzonej (§ 1), jak również koszty takiego badania, przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu (§§ 5, 11), które należy obliczać według taryfy opłat za badanie, wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 409) — ponosi strona.

§ 15.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą według „Rozdziału VII postanowień karnych art. 98 i następ.” powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Poznań, dnia 12 września 1928 r.
L. dz. 26052/28 I.

Wojewoda: w z. (—) Chorzewski.

439.

Zarządzenie ograniczające licencję na przemysł okrężny w Barcinie.

Uwzględniając wniosek Rady Miejskiej w Barcinie zarządzam na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. Ust. nr. 53, poz. 468), że na prowadzenie w tem mieście przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 l. 1 i 3 wyżej powołanego rozporządzenia, tj. na sprzedaż towarów oraz wykonywanie drobnych świadczeń natury przemysłowej, na podstawie licencji, wydanej przez inną władzę, musi być uzyskane osobne zezwolenie (wiza) miejscowej władzy przemysłowej tj. Starosty Powiatowego w Szubinie.

Poznań, dnia 3 września 1928 r.

L. dz. 8249/28 VI.

Wojewoda:

w z. (—) Chorzemski.

440.

Obwieszczenie dotyczące parcelacji majątku państwowego Zmysłowo, powiatu kościańskiego.

Powiatowy Urząd Ziemski w Lesznie ogłasza, że został przeznaczony do parcelacji przez Ministerstwo Reform Rolnych majątek państwowy Zmysłowo, pow. Kościan, obszaru 279,00,00 ha. Zgłoszenia o nabycie ziemi z majątku wymienionego przyjmuje się od 1 października 1928 r.

Zgłoszenia muszą być wypisane na odpowiedniej formie druku i nadesłane lub doręczone do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Lesznie. Druk zgłoszenia można otrzymać w składzie papieru Sibilski w Lesznie, ul. Leszczyńskich. Zgodność danych w zgłoszeniu wymienionych musi być stwierdzona przez urzędowe władze administracyjne (Wójtostwa).

Osady będą z budynkami niekompletnymi lub bez budynków. Wielkość osad zależna od jakości gleby. Oszacowanie osad będzie ustalone w myśl przepisów obowiązujących Ministerstwo Reform Rolnych.

W myśl art. 53 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dziennik Ust. Rzpłt. nr. 1/26 przy parcelacji majątku wymienionego z pośród kandydatów posiadających równe kwalifikacje zawodowe i gospodarcze, w pierwszym rzędzie uwzględnieni będą, o ile nie są właścicielami samodzielnych gospodarstw:

- a) dzierżawcy i oficjaliści majątków parcelowanych,
- b) zasłużeni żołnierze i inwalidzi armji polskiej oraz polskich formacyj ochotniczych,

- c) rodziny (wdowy i sieroty), pozostałe po poległych żołnierzach armji polskiej oraz polskich formacyj ochotniczych,
- d) absolwenci szkół rolniczych,
- e) reemigranci, zmuszeni opuścić granice obcych państw, ze względów politycznych.

W kategoriach wymienionych przedewszystkiem uwzględniona będzie ludność sąsiadujących wsi. Należenie do jednej z tychże kategorii wnioskodawcy winni udowodnić przez dołączenie do zgłoszenia odpowiednich dokumentów. *

Zgodnie z punktem 3 art. 52 ustawy o wykonaniu reformy rolnej od nabycia gruntów z parcelacji wykluczeni są: karani za przestępstwa przeciwko Państwu Polskiemu, o ile orzeczono sądownie karę pozbawienia wolności nie mniejszą niż 2 lata, oraz karani sądownie za przestępstwa dezercji z Wojska Polskiego.

O decyzji powziętej przez Urzędy Ziemskie, jak również terminy oddania w posiadanie przyznanych reflektantom osad i parcel, wnioskodawcy będą powiadomieni osobno, co nastąpi 1929 roku.

Leszno, dnia 29 sierpnia 1928 r.

L. dz. 7067/28-2. Komisarz Ziemski: (—) Horodko.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

441.

Statut Spółki Drenarskiej Pijanowice w Pijanowicach powiat gostyński.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska Pijanowice.

Siedzibą Spółki są: Pijanowice.

§ 2.

Celem Spółki jest osuszenie gruntów według projektu z dnia 25 stycznia 1927 r., sporządzonego przez B. Giżewskiego z Poznania oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu według artykułu 176 ust. 1 i 2 ustawy wodnej,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

§ 11.

Pierwsze celem wyboru członków zarządu potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenie członków zwołuje przewodniczący w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej co najmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad co najmniej 14 dni wprzód w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki i to w sposób tamże przyjęty.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności niemniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawia się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami, zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków.

§ 29.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swoim imieniu z podpisem przewodniczącego.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości, umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu gostyńskiego i według zwyczaju miejscowości, należących do obrębu Spółki, choćby tylko częściowo.

Statut został zatwierdzony.

Gostyń, dnia 6 września 1928 r.

L. dz. 7089/28-2.

Starosta Powiatowy:

(—) Dabiński.

442.

Przetarg publiczny P. Inspekcji Budowlanej w Poznaniu.

Niniejszem ogłasza się **przetarg publiczny** na dostawę i wykonanie ślepej podłogi i podbetonu z estrychem do gmachów Chemji i Anatomji Uniwersytetu Poznańskiego przy ulicy Grunwaldzkiej i Śniadeckich (łącznie ca 24.000 m² powierzchni).

Oferty należy złożyć w biurze niżej podpisanego Urzędu dnia 25 września 1928 r. do godziny 10,45 w zapieczętowanej kopercie z odnośnym napisem przy zużyciu podkładek submisyjnych, które wydaje się za opłatą po 5,00 złotych.

Otwarcie ofert nastąpi o godz. 11-tej przez Komisję Przetargową. Oddzielnie należy przedłożyć kwit na wadium w wysokości: dla Chemji 4%, dla Anatomji 5% sumy ofertowej, złożonej w Kasie Skarbowej w Poznaniu w depozyt Dyrekcji Robót Publicznych lub w walorach uznanych do rąk przewodniczącego Komisji Przetargowej.

Wybór oferenta, podział prac lub nieudzielenie zlecenia jest zastrzeżone.

Państwowa Inspekcja Budowlana
Poznań — Miasto
Wały Kościuszkii 3, (sutereny).

443.

Uchwała Sejmiku Powiatowego w Śmiglu w przedmiocie opłat od patentów akcyzowych.

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), uchwała się pobierać na rzecz samorządu powiatowego dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych od wszystkich tego rodzaju przedsiębiorstw i zajęć, wykonywanych w gminach wiejskich i obszarach dworskich:

a) 50 % od opłaty państwowej na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych,

b) 40 % od opłaty państwowej na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie art. 78 ustawy o monopolu spirytusowym z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 556).

Dodatek ten obowiązuje na rok kalendarzowy 1929,

Śmigiel, dnia 31 lipca 1928 r.

L. dz. 3898/28 WP.

Sejmik Powiatowy:

(—) F. Pietrzak, (—) Jan Nosek

(—) T. Ciemniowski, przewodniczący.

Izba Wojewódzka

L. dz. 7005/28 III.

Poznań, dnia 31 sierpnia 1928 r.

R e z o l u c j a !

W sprawie zatwierdzenia uchwały Sejmiku Powiatowego z dnia 31 lipca 1928 r. powiatu śmigieńskiego w przedmiocie pobierania dodatków do opłat państwowych od patentów akcyzowych wydaje Przewodniczący Izby Wojewódzkiej w Poznaniu następującą rezolucję:

Na podstawie art. 1, 11, 36, 37 ustawy o tymczasowym ureg. finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) łącznie z § 2 punkt b. rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 356) i art. 55 ustęp 1 oraz art. 98 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) łącznie z § 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. Ust. Pr. str. 195),

zatwierdza się w porozumieniu z Prezesem Wielkopolskiej Izby Skarbowej w Poznaniu uchwałę Sejmiku Powiatowego powiatu śmigieńskiego z dnia 24 lipca 1928 r. w przedmiocie pobierania dodatków do opłat państwowych od patentów akcyzowych na rok kalendarzowy 1929.

W imieniu Izby Wojewódzkiej

Za zgodność:

Przewodniczący: w z. (—) Dr. Olpiński.

Śmigiel, dnia 6 września 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) T. Ciemniewski, starosta powiatowy.

444.

Postępowanie odszkodowawcze z tytułu wywłaszczenia nieruchomości.

Celem ustalenia wysokości odszkodowania za nieruchomość, podlegającą wywłaszczeniu pod budowę — Miejskiej Szkoły Handlowej — przy ulicy Śniadeckich, a położoną w obrębie gminy miejskiej Poznań-Jeżyce, tom 53, nr. 1372, parcela 452/13 — obszaru 1950 m. kw., własności p. kapitana Franciszka Jacha i żony jego Jadwigi z domu Paetz — wyznaczam termin na:

środę, dnia 19 września 1928 r. o godz. 12-tej w gmachu — Nowy Ratusz w Poznaniu — pokój nr. 39, II piętro.

Stosownie do § 25 ust. 5 ustawy wywłaszczeniowej z dnia 11-go czerwca 1874 r. (zb. ust. pr. str. 371) wzywam wszystkich interesowanych do stawienia się na powyższy termin z tem ostrzeżeniem, że w razie niestawienia zapozwanych odszkodowanie ustanowione i wypłacenie lub zdeponowanie kwoty wynagrodzenia zarządzane będzie bez ich udziału.

Poznań, dnia 12 września 1928 r.

(—) Ign. Schroeder,

Komisarz dla sprawy odszkodowawczej.

Zagubione dokumenty.

445.

Zaginęła legitymacja służbowa na nazwisko Franciszka Kubasika, nauczyciela z Witkowa, powiatu gnieźnieńskiego, wydana przez Kuratorium O. S. P.

446.

Zaginęła książka rewizyjna kotła nr. 1024 fabr. H. Lanz z roku 1884.

Henrykowo, dnia 2 września 1928 r.

(—) Wanda Nowakowa.

447.

Zaginęła książka rewizyjna kotła lokomotywowego nr. 2424, fabr. H. Lanz z roku 1890.

Wilanówiec, dnia 9 września 1928 r.

(—) Taberski.

Licytacje.

Subhastacja przymusowa.

Poniżej pod numerem 1896 podana nieruchomości ma być w oznaczonym tam terminie sprzedana w drodze subhasty przymusowej. W każdej z tych spraw przymusowej licytacji ustanawiają podpisane sądy:

1. Wezwanie, żeby prawa, które w chwili zameldowania subhasty w księdze hipotecznej nie były uwidocznione, zgłoszone zostały najpóźniej w terminie subhastacyjnym przed wezwaniem do składania ofert licytacyjnych, a w razie protestu wierzyciela względnie wniosku skądawcy, żeby je uwierzytelniono, w przeciwnym razie prawa te przy ustanowieniu najniższej oferty nie będą uwzględnione i przy rozdziale rezultatu licytacji pójdą do pretensji wierzyciela i po reszcie pretensji.

2. Wezwanie do tych, którym przysługuje prawo sprzeciwiające się subhastacji, żeby przed przybyciem spowodowali zniesienie lub tymczasowe zawieszenie postępowania, w przeciwnym razie na zaspokojenie tego prawa miejsce licytowanego przedmiotu zajmuje dochód osiągnięty z licytacji.

3. Wezwanie, żeby już dwa tygodnie przed terminem piśmiennie wręczono lub oświadczone do protokołu pisarzowi sądowemu dokładne obliczenie pretensji co do kapitału, procentów i kosztów wywołania oraz zaspokojenia wynikających z procesowania tego gruntu kosztów postępowania prawnego wraz z podaniem stopnia uprzywilejowania.

1896

Nieruchomość położona w Żerkowie, powiat Jarocin, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze wieczystej Żerków, tom II, wykaz I. 27, na imię Agnieszki Bawolskiej z domu Basińskiej w Żerkowie, zostanie dnia 17 grudnia 1928 r. o godz. 10 przedpołudniem wystawiona na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie Powiatowym w Jarocinie, pokój Nr. 9. Nieruchomość ta składa się z zabudowanego gruntu, obszaru 00,02,10 ha. W urzędzie katastralnym oznaczona Nr. 118 matrykuły podatku gruntowego, a Nr. 54 księgi podatku budynkowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze wieczystej dnia 26-go kwietnia 1928 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze wieczystej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybycia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Jarocin, dnia 4 września 1928 r. Sąd Powiatowy.

Wywołania publiczne i zapozwy.

1897

W sprawie kupca Władysława Gomułkiewicza w Fordonie — powoda — zastąpionego przez adwokata Siode w Bydgoszczy, przeciw 1. Gertrudzie Gohle, 2. Helenie Gohle, obydwie w Schlawe — Pomorze, 3. Friedzie Peter z domu Gohle w Berlinie, Böckstrasse 45, 4. Oldze Gohle, nieznanego miejsca pobytu, — pozwanym o udzielenie notarialnego potwierdzenia wniosł powód do tutejszego Sądu na dniu 4 marca 1926 r. skargę. W skardze powód wnosi, ażeby przeciw pozwanym Sąd wydał wyrok następującej treści: 1. Pozwane winny udzielić powodowi notarialne potwierdzenie, że upoważniły w 1922 roku ich matkę wdowę Idę Gohle z domu Wunsch do sprzedaży nieruchomości Fordon, tom II, karta 96. 2. Pozwane ponoszą kosztu sporu. Na skutek tej skargi wyznaczona została rozprawa przed tutejszym Sądem na dzień 28 grudnia 1928 o godzinie 9 i pół na sali rozpraw 22, na którą wzywa się pozwaną Olę Gohle — nieznanego miejsca pobytu — aby obrała sobie adwokata, mającego prawo zastępstwa przy tutejszym Sądzie, a to celem strzeżenia praw jej w tymże procesie. Czasokres wdania się w spór oznacza się na jeden miesiąc. — Bydgoszcz, dnia 16 sierpnia 1928 r. Sekretarjat 5. Sądu Okręgowego.

1898

W sprawie Skarbu Państwa (Wojewoda Poznański w Poznaniu) — powoda — zastąpionego przez Prokuratorę Generalną Oddział w Poznaniu przeciwko Edmundowi Matuszewskiemu, prowizorycznemu urzędni-

kowi Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, niewiadomemu z miejsca pobytu — pozwanemu — wniosł powód skargę o zapłatę 1684,92 zł. Wskutek wniesionej skargi został wyznaczony termin do ustnej rozprawy przed Sądem Okręgowym w Poznaniu, Wydział Cyw. 4 na dzień 28 grudnia 1928 r. o godz. 9, pokój Nr. 36 parter, na który to dzień wzywa się pozwanego z równoczesnym wezwaniem, aby przybrał sobie adwokata, dopuszczonego do wykonywania zawodu adwokackiego przez Sądami b. zaboru pruskiego. W terminie Prokuratorja Generalna wniesie: 1. pozwanego zasądza się na zapłatę powodowi kwoty 1684,92 zł (tysiąc sześćset osiemdziesiąt cztery złotych 92 gr) wraz z 10% odsetkami od dnia 23 czerwca 1928 r.; 2. pozwany ponosi kosztu sporu; 3. wyrok jest tymczasowo wykonalny. — Poznań, dnia 28 sierpnia 1928 r. Sekretarjat 4 Sądu Okręgowego.

1899

Kupiec Roman Tilgner z Pleszewa postawił wniosek na wywołanie zaginionego listu hipotecznego, utworzonego dla hipoteki, zapisanej na rzecz Marij Daneckiej w Görchen w kwocie 15000 mk. z 5% odsetkami w księdze gruntowej realności Pleszew karta 174 w dziale III, pod Nr. 18. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie w dniu 2 stycznia 1929 r. o godz. 10 przedpołudniem w podpisanym Sądzie, pokój I. 1. odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Pleszew, dnia 18 sierpnia 1928 r. Sąd Powiatowy.

1900

Rolnik Józef Frencel z Brzezia stawił wniosek po myśli § 1170 k. c. o wywołanie w celu wykluczenia wierzycieli z hipoteki, zapisanej w księdze gruntowej Brzezia karta Nr. 11 w dziale III, pod liczbą 3, w wysokości 80 talarów z tytułu reszty ceny kupna na rzecz Wawrzyna i Rozalji małżonków Karlińskich. Wierzycieli wzywa się, ażeby najpóźniej w terminie wywoławczym dnia 12 grudnia 1928 r. godz. 10-tej w niżej podpisanym Sądzie, pokój Nr. 1, swoje prawa zgłosili, w przeciwnym bowiem razie nastąpi wykluczenie ich praw. — Pleszew, dnia 5 lipca 1928. Sąd Powiatowy.

Sprawy Spółek i rej. handlowy.

1901

W rejestrze stowarzyszeń zapisano dzisiaj pod Nr. 257 przy stowarzyszeniu „Koło Prawników i Ekonomistów, Towarzystwo studentów Uniwersytetu Poznańskiego, Poznań” Uchwałą nadzwyczajnego walnego zebrania z dnia 6 marca 1928 r. zmieniono §§ 11, 16, 28, 37 i 39 statutu. — Poznań, 30 maja 1928. Sekretarjat 18 Sądu Powiatowego.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

1902

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 491, że rolnik Willy Markiewitz i jego żona Ida z domu Krüger w Nowym Dąbju zawarli ogólną małżeńską wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi. — Łabiszyn, dnia 3 września 1928 r. Sąd Powiatowy.

1903

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 559 wpisano, że Czesław Pasterski, mistrz rzeźnicki w Mroczy i tegoż żona Anna z domu Smukalska układem z dnia 5 lipca 1928 umówili pomiędzy sobą zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa użytkownia i zarządu majątku żony przez męża. — Nakło, dnia 6 lipca 1928. Sąd Powiatowy.

1904

W tut. rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 558 wpisano, że małżonkowie Piotr Przybysz i Aniela Przybysz z domu Najdowska umową z dnia 12 czerwca 1928 zawarli ogólną małżeńską wspólność majątkową kończącą się z chwilą śmierci jednego z małżonków. — Nakło, dnia 14 lipca 1928. Sąd Powiatowy.

1905

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 975, że małżonkowie Ciesielski Władysław, rolnik z Wiekowa i Krystyna z domu Kuczma zawarli na mocy kontraktu z dnia 20 lipca 1928 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego. — Witkowo, dnia 29 sierpnia 1928 r. Sąd Powiatowy.

Różne sprawy sądowe.

1906

List gończy.

Krawczyk Zofja, która popełniwszy wykroczenie skarbowe w Gnieźnie, powiat Gniezno, w dniu 7 czerwca 1928 r. Przeciw wyżej wymienionej, która po popełnieniu w dniu 7 czerwca 1928 r. w Gnieźnie, powiat Gniezno, występku skarbowego, ukrywa się, zarządzone areszt śledczy. Opis osoby podaje się poniżej. Uprasza się o zaareztowanie i odstawienie wyżej wymienionej do więzienia i o natychmiastowe uwiadomienie Prokuratury z powołaniem się na znak akt. Opis osoby: 1. Nazwisko: Krawczyk. 2. Imię: Zofja. 3. Zawód: dawniej właścicielka ogrodu (krawcowa). 4. Ostatnie miejsce zamieszkania: Inowrocław, ul. Jakóba 12. — Naczelnik Sądu Powiatowego L. czyn 1 Rwpl. 133/28.

1907

Częściowe listy długu gruntowego dla 1. firmy Kindler i Kartmann w Poznaniu, 2. Jana Murkowskiego. zapisane w księdze wieczystej Rybaki, t. II. wykaz 47 w dziale III. pod liczb. bież. 20, na kwoty 3 500 mk. i 12 550 mk. z procentami pozbawia się mocy prawnej. Poznań, dnia 24 sierpnia 1928 r. Sąd Powiatowy.

Publikacje i ogłoszenia
do następnego numeru Dz. Wojew. należy administracji przesłać najpóźniej do przyszłej środy godz. 12 w poł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.